

[Clara Munck.]

kan derfor på det konservative folkepartis vegne anbefale, at vi stemmer for de af den højtærede socialminister stillede og af hele udvalget tiltrådte ændringsforslag.

Aage Fogh: Efter den grundige omtale, ændringsforslagene har fået, og efter de udførlige bemærkninger, der er knyttet til ændringsforslagene, er det vist ikke nødvendigt, at jeg siger så forfærdelig meget om dem. De, der har meget stor interesse for det, kan i hvert fald ved at læse bemærkningerne få god besked. Der er stillet ikke mindre end 29 ændringsforslag, og af disse 29 vil jeg gerne anbefale, at man stemmer for de 26, medens jeg vil anbefale at stemme imod 3 af ændringsforslagene, nemlig nr. 5, 10 og 24, der er stillet af partiet venstre.

Jeg beklager i og for sig, at vi ikke har kunnet blive enige om denne lov. Jeg sagde under første behandling, at jeg ikke anser den for at være af så forfærdelig stor værdi. Jeg havde meget hellere set, at vi havde talt om en lærlingelov for landbruget end om en medhjælperlov. Men lovforslaget indeholder dog forbedringer på visse områder, som jeg er særdeles tilfreds med, og derfor kan jeg anbefale at stemme for lovforslaget.

Jeg kan ikke rigtigt forstå, hvorfor venstre ikke kan gå sammen med os andre. Det synes, som om venstre har en skræk for at påbyde, at der skal skrives under på noget; de vil ikke have kontrakter på noget område. Jeg tror, det ville være gavnligt, om man inden for landbruget kom ind på det, og jeg synes også, at man har mærket i den seneste tid, at landmændene i almindelighed ikke er så bange for at skrive under på et og andet; så kunne man tage det her med også.

Hvis det skulle være muligt mellem anden og tredje behandling ved en fornuftig forhandling at nå til enighed, ser jeg det meget gerne. Mit parti stemmer selvfølgelig for ændringsforslagene, der er stillet af socialministeren og tiltrådt af udvalget, og derefter for lovforslaget i den den form, det vil få, når disse ændringsforslag er vedtaget.

Chr. Madsen: Vi går ind for forslaget, som det nu foreligger, og vi kan ikke med-

virke til gennemførelse af de ændringsforslag, som venstre har stillet. Jeg skal ikke gennemgå ændringsforslagene så forfærdelig nøje; det er jo gjort af foregående ærede ordførere. Der er kun nogle bemærkninger, som jeg synes skal frem.

I udvalget har jeg fået den opfattelse, at lovforslaget i sin tid har været sendt til landbrugsorganisationerne, som har skrevet nogle bemærkninger til det, som det dengang forelå; dernæst er det tilsendt Dansk Arbejdsmands og Specialarbejder Forbund, som også er kommet med sine bemærkninger til forslaget, og regeringspartierne har så vedtaget, hvad der skulle stå i forslaget. Det er altså det forslag, udvalget fik at arbejde med. Det er vel nok noget besværligt. Jeg ved ikke, om man i udvalgsarbejdet og fra regeringens side bærer sig sådan ad i alle tilfælde, men det er i hvert fald besværligt at arbejde med et forslag, når man ved eller har mistanke om, at de forskellige organisationer for længst har taget stilling til det, til forslagets indhold og alle dets enkelte paragraffer. Men der er trods alt noget godt i lovforslaget, som det nu foreligger, hvor det fremtræder som en beskyttelseslov for unge under 18 år, medens man for ældre over 18 år tilskynder til, at der i alle tilfælde oprettes kontrakter.

Jeg forstår ikke, at venstre er så bange for at gå med til kontrakter. Jeg forstår for øvrigt heller ikke, at socialministeren ikke vil gå med til, at der udarbejdes standardkontrakter, som kan købes i alle kiosker og boghandler, og hvor de eller kan sælges, og praktiseres i hvert enkelt forhold, uanset om det er unge under 18 år eller unge over 18 år, der indgår arbejdsforhold under medhjælperlovgivningen. Det ville være meget lettere, hvis noget sådant blev gennemført. Det ville spare os for mange, mange retssager, og det ville skabe klarhed på mange områder, hvis man kunne komme så vidt, men den højtærede minister vil ikke være med, og så er der vel ikke andet tilbage, end at man tilskynder de organisationer, der kommer ind under medhjælperlovgivningen, til simpelt hen at udarbejde kontrakter og derefter meddele forældre og unge, at sådanne kontrakter foreligger, og så bruge dem i de almindelige daglige ansættelsesforhold mellem husbond og medhjælper.